
Georg Philipp Telemann

Oboe concerto in f minor (TWV 51:f1)

Život

- *14.3. 1681 Magdeburg, † 25.6. 1767
Hamburk
  - Čtyři velká životní období:
  - 1. Magdeburg, Zellerfeld, Hildesheim
  - 2. Lipsko
  - 3. Eisenach, Frankfurt
  - 4. Hamburk
-

Magdeburg a Zellerfeld

- 1685 studium na gymnáziu Altstadt v Magdeburgu
  - Hodiny zpěvu u Benedikta Christianiho
  - Učil se hře na varhany, zobcovou flétnu, housle a citaru
  - Ve dvanácti letech zkomponoval operu Sigismundus (libreto C. H. Postel)
  - Zellerfeld – naučil se principu generálbasu a komponoval pro místní sbor a instrumentální tělesa
-

Hildesheim

- Studoval na gymnáziu Andreanum v Hildesheimu
  - Psal hudbu pro latinská školní dramata
  - Uváděl představení německých kantát v katolickém klášteře sv. Godeharda
  - U dvorů v Hannoveru a Brunswicku se učil hře na příčnou flétnu, chalumeau, hoboj, violu da gamba, kontrabas a basový pozoun
-

Lipsko

- 1701 začal studium práv na univerzitě
  - Psal hudbu pro kostely Sv. Tomáše a Sv. Mikuláše
  - Vedl Collegium musicum – veřejné koncerty i hudba pro Neukirche
  - 1702 se stal hudebním ředitelem Operního domu v Lipsku
  - 1704: varhaníkem a hudebním ředitelem v Neukirche (provedl Magnificat)
-

Eisenach, Frankfurt

- 1708 ve službách Johanna Wilhelma z Sax-Eisenachu
  - Nejprve jmenován koncertním mistrem, později sekretářem a kapelním mistrem hudebního domu
  - Psal církevní kantáty, mše, žalmy, ale také velké množství instrumentální hudby
-

Hamburk

- 1721 kantorem a hudebním ředitelem pěti hlavních kostelů ve městě
  - Hudebně nejproduktivnější období
  - Neustále psal nové kantáty, pašije, oratoria a serenády
  - Učil hudbě a historii
  - Prováděl veřejné koncerty
  - Collegium musicum – týdenní koncerty
-

Souhrn vokálního díla

- 20 ročních cyklů církevních kantát (dochovalo se pouze 12)
  - Přibližně 1700 kantát, z nichž v archivech existuje 1400 kusů
  - Necelých 100 oratorií
  - Asi 50 oper, z nichž se dochovalo pouze 9 (nejdůležitější skladatel německé opery v 18. stol.)
  - 19 světských kantát pro sólový zpěv
-

Souhrn instrumentálního díla

- Přibližně 125 orchestrálních suit
  - 125 koncertů (pro 1-4 sólové nástroje)
  - Několik sonát a dalších orchestrálních děl
  - Skoro 40 kvartet, 130 trií, 87 sólových děl, 80 sólových děl bez continua, 145 kusů pro klávesové nástroje
-

Oboe concerto f minor

(BWV 51:f1)

Obsazení

- Hoboj
  - 1. housle, 2. housle
  - Viola
  - Cembalo
-

Věty

- 1. Allegro (celý takt)
  - 2. Largo (6/8 takt) - nejkratší
  - 3. Vivace (3/8 takt) - nejdelší
-

Kontext

- Napsáno mezi lety 1712 až 1721 (období působení ve Frankfurtu)
  - Analogie k Vivaldiho třívětému koncertnímu typu
  - Čas dle provedení: 8-10 minut
  - Nahrávka: Theodora Schulze & The Telemann Society Orchestra (Richard Schulze dir.) 1961
-

G. PH. TELEMANN

Concerto for Oboe in F - minor

This present edition is based on the following sources:- (A) a copy of the score by the Darmstadt conductor Joh. Sam. Endler under the title: „Concerto Del Sign: Telemann a Oboa Conc: Violino I, Violino II, Viola et Cembalo“, contained in the Hessian State- and University Library, Darmstadt, under the press mark „Mus 1033/19“; and (B) a copy of the orchestral parts in the Saxon State Library, Dresden, under the press mark „Mus 2392/0/25“ with the title: „Concerto Oboe conc. VV - Vla e Basso Del Sig/Telemann“.

The concerto appears to belong to Telemann's Frankfurt period, which would place its date of composition between 1712 and 1721, and this assumption is further supported by the fact that the Frauenstein Collegium musicum, which Telemann directed at that time, consisted of strings and oboes. In its overall conception the work is modelled on Vivaldi's three-movement concerto type, and the long rests of the basso continuo, especially in the slow movement, are also characteristic of Vivaldi's style. At the same time there is a fusion of the „galant“ style of writing with contrapuntal elements, which already Marpurg praised in the masterworks of Telemann. In all three move-

ments the part of the soloist is suited to the tonal character of the oboe, above all in the unhampered gaiety of the finale. A certain „family resemblance“ with the old fugal motive of the leap of a diminished seventh cannot be denied to the principal idea of the first movement, and the work shares its tonality with Marcello's famous oboe concerto, as it is very well suited to the instrument. Mattheson, generally very sparing in his praise, expressed his great admiration for Telemann, just as „the contemporaries and successors of Telemann admired his wealth of ideas and thoughts, and the extent and many-sidedness of his creation“.

The dynamic markings (taken from source B) and the key signatures in this edition have been adapted to modern usage, and consequently a number of accidentals had to be altered in the text. All dynamic markings and slurs in brackets were added by the editor for reasons of analogy. The figuring of the bass, lacking in source A, was taken over from source B, and its realisation follows the instructions which Telemann himself gives in his „Exercises in Singing, Playing and Figured Bass“.

1) Walther Krüger, Das Concerto grosso in Deutschland. S. 90

2) In seiner Vorrede zur „Abhandlung der Fuge“.

3) Violinkonzert a - moll, Concerti grossi a - moll, d - moll und h - moll für 4 Violinen, u.a.)

4) Erich Valentin, Georg Philipp Telemann S. 54.

April 1857

Dr. Felix Schroeder

Zdroje

- LÜTTEKEN, Laurenz. Telemann, Georg, Philipp. In FINSCHER, Ludwig (ed.). *Die Musik in Geschichte und Gegenwart, Personenteil 16*. Stuttgart: Bärenreiter, 2002, sl. 585-606.
  - ZOHN, Steve. Telemann, Georg, Philipp. In SADIE, Stanley (ed). *The New Grove Dictionary of Music and Musicians*. Vol. 25, New York: Oxford University Press, 2001, s. 199-232.
  - FLEISCHHAUER, Günter – SIEGMUND-SCHULTZE, Walther – THOM, Eiteldiedrich. *Georg Philipp Telemann: Autobiographien 1718 - 1729 - 1739*. Blankenburg: [s.n., 1977]. Studien zur Aufführungspraxis und Interpretation von Instrumentalmusik des 18. Jahrhunderts.
  - SCHROEDER, Felix. *G. Ph. Telemann: Oboenkonzert F – moll*. London: Ernst Eulenburg, 1957.
-